

Sygn. akt I ACz 567/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

<i>Przewodniczący:</i>	<i>SSA Anna Gawelko</i>
------------------------	-------------------------

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2014 roku na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa **B. K.**

przeciwko (...) **Spółce z o.o. w S.**

o stwierdzenie nieważności uchwały

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego – Sądu Gospodarczego w Rzeszowie

z dnia 30 maja 2014 r., sygn. akt VI GC 381/13

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek pozwanego (...) Spółki z o.o. w S. o zwolnienie od opłaty sądowej od apelacji. W uzasadnieniu podano, że wniosek został uzasadniony w sposób ogólny i lakoniczny, nie przedłożono też żadnych dowodów obrazujących sytuację finansową i majątkową spółki.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwany zarzucił naruszenie art. 103 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t. Dz.U. z 2014 r., poz. 1028) – dalej u.k.s.c., art. 130 k.p.c. i art. 78 Konstytucji RP oraz domagał się uchylecia postanowienia i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania. Zdaniem skarżącego w razie stwierdzenia braku danych lub dokumentów Sąd Okręgowy winien był wezwać go do ich uzupełnienia. Wobec braku takiego wezwania odmowa zwolnienia pozwanego od należnej opłaty pozbawia go prawa do sądu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Jak zasadnie wskazał Sąd Okręgowy, przesłanką przyznania osobie prawnej zwolnienia od kosztów sądowych jest, zgodnie z art. 103 u.k.s.c., wykazanie przez nią, że nie ma dostatecznych środków na te koszty, czyli przedstawienie dowodów potwierdzających podane przez nią okoliczności.

Pozwany z tego obowiązku się nie wywiązał, zaś oczekiwanie od Sądu, że zastąpi jego inicjatywę dowodową nie znajduje podstawy w obowiązujących przepisach kodeksu postępowania cywilnego, zwłaszcza w sytuacji, gdy pozwany jest profesjonalnym podmiotem gospodarczym.

Wbrew przekonaniu autora zażalenia, braki dowodowe nie są brakami formalnymi, w związku z czym trafny jest pogląd Sądu Okręgowego, iż obowiązek przedstawienia dowodów na poparcie sytuacji materialnej wnioskodawcy nie może być egzekwowany w trybie art. 130 k.p.c.

Należy też mieć na uwadze, że znając już motywy, którymi kierował się Sąd Okręgowy oddalając wniosek pozwanego, nawet w zażaleniu nie podjęto jakiegokolwiek próby udokumentowania jego sytuacji finansowej.

Nie można w tej sytuacji obiektywnie ocenić, czy pozwana spółka rzeczywiście potrzebuje wsparcia ze strony Państwa, a to oznacza, że wniosek zasadnie został oddalony przez Sąd Okręgowy.

Dodać trzeba, że odwoływanie się przez autora zażalenia do norm konstytucyjnych statuujących „prawo do sądu” nie może zastąpić wykazania swoich racji w drodze właściwych procedur owo prawo realizujących i uszczegółwiających, tj. w tym wypadku poprzez udowodnienie istnienia przesłanki z art. 103 u.k.s.c.

W tym stanie rzeczy zażalenie, jako bezzasadne, podlegało oddaleniu przez Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.